

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/755/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712212527
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1712212527.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Bratislava, Olejkárska č.1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom v Bratislave, Námestie Martina Benku č. 9, proti odporcovi: I. G. F. Á. H. G. K. , D. W. XX.X.XXXX, D. N. A., U.. D. Č.. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Zuzanou Slimákovou, zamestnankyňou Okresného súdu Pezinok, o zaplatenie sumy 50,50 €, s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 24. júna 2014, č.k. 4C 340/2012-27, vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti z m e ň u j e tak, že odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 16,50 € z dôvodu zaplateného súdneho poplatku, v sume 28,81 € pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, všetko na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta v Bratislave, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 24.6.2014, č.k. 4C 340/2012-27, uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pretože odporca dňa 11.11.2010 cestoval linkou MHD č. 210 v Bratislave bez platného cestovného lístka; hodnotu cestovného lístka a ani postih nezaplatil. Rozsudok odôvodnil ustanovením § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 písm. b/, § 11 ods. 1 písm. d/, § 12 ods. 4, 5, § 14 ods. 3 zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej premávke. Navrhovateľovi zároveň priznal náhradu trov konania v sume 16,50 € v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Náhradu ostatných trov konania navrhovateľovi nepriznal, keďže tieto nevyčíslil v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku (§ 151 ods. 1, 2 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku vo výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie navrhovateľ. Žiadal zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že odporca je povinný zaplatiť mu náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 86,44 € (tri úkony á 16,60 € + DPH + 3 x režijný paušál á 7,41 €). Dôvodil tým, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávne použil ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p.; v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 221 ods. 1 O.s.p., ako aj konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/

O.s.p.). Trovy konania vyčíslil už v návrhu na začatie konania vo veci samej. Žiadal náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,92 €, ktoré súčasne odôvodnil.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže odvolanie sa týka tej časti rozsudku, ktorá má povahu uznesenia a nejde o vec samu (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutej časti je potrebné zmeniť (§ 220 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 20.7.2012 (keď vec bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10 Ro 401/2012) domáhal zaplattenia sumy 50,50 € odporcom s odôvodnením, že odporca v čase kontroly cestovných lístkov dňa 11.11.2010 na linke MHD č. 210 v Bratislave sa nevedel preukázať cestovným lístkom a cestovné a ani úhradu spolu v sume 50,50 € doposiaľ nezaplatil; tým porušil tarifné a prepravné podmienky navrhovateľa účinné v rozhodnom čase. Ako už bolo uvedené vyššie, súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi, úspešnému v celom rozsahu, náhradu trov konania sume 16,50 €, vyplývajúcich zo spisu, s poukazom, predovšetkým, na ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. a na to, že v lehote najneskôr troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku navrhovateľ nevyčísľil trovy konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia (ods. 1). Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísľil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 2).

V prejednávanej veci z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že súd prvého stupňa bez nariadenia pojednávania rozsudok verejne vyhlásil dňa 24.6.2014 tak, že návrhu vyhovel

v celom rozsahu a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania len v sume 16,50 €, v ktorej sume navrhovateľ zaplatil poplatok z predmetu konania. Ostatné trovy (trovy právneho zastúpenia) navrhovateľovi nepriznal, keďže ich nevyčísľil najneskôr v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Zo samotného návrhu na začatie konania však vyplýva opak; navrhovateľ uplatnil a vyčísľil trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia

za tri úkony právnej služby á 16,60 € + DPH (prevzatie zastúpenia, zaslanie pokus o zmier,

písomné podanie na súd), 3 x režijný paušál á 7,41 € + DPH. Zo spisu nevyplýva, žeby právny zástupca navrhovateľa vykonal po podaní návrhu na súd ďalšie úkony právnej služby.

Ustanovenia § 151 ods. 1, 2, ale aj ods. 4, O.s.p. sú pre konajúci súd záväznými pravidlami upravujúcimi postup súdu pri rozhodovaní o trovách konania. Z tohto hľadiska ich možno chápať ako procesné garancie realizovateľnosti práva účastníka na náhradu trov konania, ktoré mu Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu priznáva. Občiansky súdny poriadok rozlišuje rozhodovanie o povinnosti nahradiť trovy konania a rozhodovanie o výške prisúdených trov konania. Toto rozlišovanie má aj svoje formálne vyjadrenie, keď Občiansky súdny poriadok predpokladá situáciu, v ktorej konajúci súd v meritórnom rozhodnutí rozhodne len o povinnosti

nahradiť trovy konania (§ 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.) a až neskôr samostatným uznesením prizná účastníkovi konania majúcemu právo na náhradu trov trovy v konkrétnej sume (§ 151 ods. 1 veta druhá, § 151 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania je podmienené procesnou aktivitou účastníka spočívajúcou v návrhu, aby mu súd priznal náhradu trov konania voči protistrane, kým rozhodnutie o priznaní náhrady trov v konkrétnej sume podmieňuje procesný predpis vyčíslením trov účastníkom konania v lehote ustanovenej zákonom, najneskôr v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia meritórneho rozhodnutia. V oboch prípadoch je tak rozhodovanie o náhrade trov konania založené na dispozičnej zásade. Jedinou výnimkou z tejto dispozičnej zásady, v prípade nevyčíslenia trov zo strany úspešného účastníka konania, je povinnosť súdu ex offio skúmať sumu trov konania vyplývajúcu zo súdneho spisu. Oficialita však v tomto prípade nezahŕňa povinnosť súdu skúmať trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo na rozhodnutie o trovách konania, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom (porovnaj pritom nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.7.2009, č.k. III. ÚS 116/09-29). Lehota stanovená v § 151 ods. 1 O.s.p. na vyčíslenie trov konania je lehota procesná, ktorá je zachovaná nielen vtedy, ak sa úkon urobí v posledný deň lehoty na súde, ale aj vtedy, ak sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.); nepochybne je zachovaná aj vtedy, ak už skôr, najskôr v návrhu na začatie konania, účastník trovy konania uplatní, vyčíslí, odôvodní.

Ustanovenie § 151 ods. 1, 2 O.s.p. nemožno vykladať izolovane od iných ustanovení procesného predpisu (Občianskeho súdneho poriadku) ani od iného právneho predpisu. Súd pri rozhodovaní vždy musí mať na zreteli zásady, na ktorých spočíva občianske súdne konanie (§ 1, podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb; § 2 veta za treťou čiarkou, podľa ktorého súdy dbajú na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb; § 3 veta prvá, podľa ktorého občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie; § 18 veta prvá, tretia, podľa ktorého účastníci majú v občianskom

súdnom konaní rovnaké postavenie, súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv).

Ak teda navrhovateľ uplatnil, vyčíslil, odôvodnil, trovy konania už v návrhu na začatie konania (vrátane trov právneho zastúpenia), urobil tak riadne a včas. Z tejto skutočnosti súd prvého stupňa vychádzať, čo sa ale nestalo. V tomto rozsahu odvolanie navrhovateľa bolo dôvodné.

Odvolací súd však vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide o drobný spor, v zmysle ustanovenia § 200ea O.s.p. dospel k záveru, že je dôvod pre postup stanovený v § 150 ods. 2 O.s.p., teda pristúpiť k zníženiu priznanej náhrady trov konania. K takémuto záveru dospel odvolací súd z dôvodu, že je nepochybné a súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti (§ 121 O.s.p.), že ide o návrh, ktorý možno označiť aj za tzv. formulárovú žalobu, keď samotný postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia, príprave návrhu a spracovaní samotného návrhu nemožno považovať za náročný a zložitý proces, ktorý by vyžadoval takú časovú náročnosť, ako je to pri ostatných návrhoch na začatie konania na súde, ktoré vyžadujú individuálny prístup. V danom prípade sa jednotlivé samotné návrhy odlišujú len minimálne (účastníci na strane odporcu) predmet konania a základná právna argumentácia a štylizácia sú takmer totožné, odchýlky sú iba minimálne. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné zvažovať, pokiaľ súd dospeje k záveru, že trovy sú neprímerané voči pohľadávke, či je namieste ich zníženie, alebo ich nepriznanie, keďže je nepochybné, že sa navrhovateľ mohol dať zastúpiť advokátom, ktorého služby sú honorované; nemožno v prejednávanej veci dospieť k záveru, že nejde o účelne vynaložené trovy. Vzhľadom na predmet sporu, ktorý je tzv. drobným sporom, je však potrebné na túto skutočnosť prihliadnúť pri rozhodovaní o náhrade trov konania a zväžiť, do akej miery súd zníži trovy, ktoré považuje za účelne vynaložené tak, aby rozhodnutie o trovách konania bolo spravodlivým, logickým a zákonným ukončením súdneho konania. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že

je dôvodné znížiť navrhovateľovi účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 19.5.2011, podanie návrhu na začatie konania na súd dňa 20.7.2012) á 16,60 € + 2 x režijný paušál á 7,41 € + 20 % DPH, na polovicu, čo odvolací súd považuje za primerané vzhľadom na vyššie uvedené dôvody. Úspešnému navrhovateľovi tak priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 € a v sume 28,81 € titulom trov právneho zastúpenia účelne vynaložených na uplatňovanie, bránenie práva (2 x 16,60 € + 2 x 7,41 € + 20 % DPH v sume 9,60 € = 57,62 € : 2 = 28,81 €). Za úkon výzva na zaplataenie, ďalšia porada s klientom, navrhovateľovi náhrada trov konania nepatrí, keďže tento úkon nepreukázal, označil len veľmi všeobecne (§ 142 ods. I, § 149 ods. I, § 151 ods. 1, 8 O.s.p.; § 1 ods. 1, 3, § 10 ods. I, § 14 ods. I písm. a/, c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.6.2013).

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, citované zákonné ustanovenia odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania) a priznal navrhovateľovi (zníženú) náhradu trov konania, účelne vynaložených na uplatňovanie a bránenie svojho práva spolu v sume 45,31 € (§ 220 O.s.p.; 16,50 € + 28,81 €).

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože obaja mali v konaní úspech len čiastočný (§ 224 ods. I, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.

o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.